

گۆلبەن شەریف

هەڵاتن بەرەو ئاسۆ

هەڵاتن بەرەو ئاسۆ

هەڵاتن بەرەو ئاسۆ

شەوی رابردوو ئاسمان بارانیکی زۆری پۆکردبوو سەر زەوی تینوو، بە هەموو هێزی خۆی بەرەو ئاسۆی بەیانی ئەو شەو پایدەکرد، ئاسمان یەكپارچە دوکەلێکی مەیلەو سپی داگیر کرد بوو، سەدای ئەو گرمانەیی کە بە گرمەیی هەورێکی توورە دەچوو گوێی کاس کرد بوو، بە شێوەیەکی گوێی لە دەنگی پێی خۆی نەدەبوو، هەر خۆی بەتەنیا نەبوو کە پایدەکرد، بەلکو خەلکانیکی زۆر لە ژن و پیاو و منداڵ بە توندی رایاندەکرد،

خواردنی ناو مهنجه له که قه لا کرد و کردییه ناو سه موونیکی چوار گوښه و دایه دهستی
سه ناریاو گوتی:

– فرموو به ریز.

سه ناریا یه که م گه زی زور به توندی له سه موونه که دا، تامیکی زورخوش زبانی داپوښی،
پاش نه ووی له خواردنه که بووه دهستی کرد به ته ووی تیری خواردووه، به شیوه یه که
پی و ابوو جاریکی دی نه تینووی ده بیت و نه برسی، چاوه مندا له کانی هه لینا تا سوپاسی
خاوهن دوو کانه که بکات، به سه رسو و پمانه وه له پیاوه که نزیکه بووه وه، هه به په له ناوړی
دواوهی دایه وه، تا بزانتیت نه و پیاوهی ناوه که ی لای خواردووه له ناو دوکانه که یه تی یان نا،
چونکه نه م پیاوهی نیستا خواردنی پیدا هه مان سیمما و هه مان جلو به رگی نه و پیاوهی
پوښیوو که ناوه که ی لا خواردووه، که دلنیاوو نه و له جیگای خو یه تی رووی کرده وه له م و
گوتی:

– تو چی نه و پیاوهی نه و به ره وه ده بیت؟

پیاوه که ش به برۆ سپییه پانه کانیه وه هه روا به سه رسو و پمانه وه ته ماشای سه ناریا ی کرد
و هیچی نه گوت، به لام سه ناریا شتیکی له سیممای پیاوه که خو ینده وه، وه کو نه ووی نه و
پیاوه هه ست به وه بکات که هه له یه که هه یه، چونکه به وه ده چوو که س نه و پرسیاره ی لی
نه کرد بیت.

سه ناریا که زانی هیچ وه لامیکی گوتی لینا بی، له ووی دوور که وه ته وه، به ره وه نه و خه لکه
رؤیشت که سره یان گرتوو تا سواری شه منده فر بن، له نا کاو هه ستی کرد که سیک له
پشتیوه به دوا ی که وتوو، ناوړی دایه وه که سی نه بینی، دیسانه وه رووه خه لکه که که وه ته وه
ری، تا نزیکه بووه وه هه بیر ی له سیممای یه کسان ی خاوهن دوکانه کان ده کرده وه.

هیچ که سیک له وانه ی وا له سره که دا را وه ستا بوون قسه یان نه ده کرد، ته نها نه و که سه ی
وا له درگای شه منده فهره که را وه ستا بوو، هه رجاره ی ناماژه ی به که سیک ده کرد و
ده یگوت:

– تو... وهره پی شه وه.

نه و که سه ش رهنکی روو خساری بو سپییه کی مه یله و زهر د ده گوراو بی نه ووی هیچ بلای
ده هاته پی شه وه، درگا وانه که ش که هه مان سیممای دوکانداره کانی هه بوو، به هه مان کراسی
سپی و یه خه ره شه که یه وه کارتیکی رهنک خاکی پی نه و، نه ویش کارته که ی وهره گرت و

سوار دهبوو، ئافره تیک ملپچچکی پهنگاورهنگی بهگهردنییه وه ئالاندبوو، شیریی به مندا له کهی ئه دا و به چاوه ره شهکانییه وه دهیروانییه ده رگاوانه که، له سه ر کورسییه له تهخته دروستکراوه کانی و یستگه که دانیشتبوو، کاتیک ده رگاوانه که بانگی کرد، ئافره ته که مندا له کهی له سه ر کورسییه که به جیه یشت، کارته پهنگ خاکیییه کهی له ده رگاوانه که وهرگرت له ناو شه مه نه فره که دا ون بوو، ئیدی سه ناریا زۆر له وئی مایه وه تا کهس نه ما، چووه پیشه وه ویستی سوار بیت، ده رگاوانه که دهستی نایه سه ر سینگ سیه ناریا و گوتی:

– تۆ نا ... بگه ریوه!

بئی هیچ ووته یه کی دی درگا کهی داخست و شه مه نه فره که کهوته فیکه لیدان و هیواش هیواش دوور ده که و ته وه، ده رگاوانه کهش له پشتی په نچه رکه وه بئی چاوترووکاندن ته ماشایه کی پر له به زهیی سه ناریا ی ده کرد و سه ری به ملاو ئه ولادا ده هیناو ده برد.

سه ناریا به چاوی پر له فرمیسه که وه دیروانییه شه مه نه فره که که هیواش هیواش وهکو ته مه نی مندا لی خو ی دوور ده که و ته وه، له وکاته دا نه ی ده زانی بیر له چی بکاته وه و له کاتیکیشدا که هیچ بیرۆکه یه کی له سه ر ئه م شوینه ی تیی که وتوو لا نییه. به چوار دهوری خو ی دهروانی، هه موو شتیک ئاساییه، زهوی، ئاسمان، رووناکی، په له هه وری سپی به ته م دا پوشرای سه ر لووتکه ی چیا دوور ده کان و سه وزایی به هار، ته نها شت که ئه م سه ری لی سوورماوه ئه وه یه نازانی ئیره چ شوینیکه و چون گه یشته ئیره؟، چند جاریک ئه م پرسیارانه ی له خو ی کرد و نه گیشته هیچ ئه نجامیک، به توندی بیر ده کرده وه و فشاری ده کرده سه ر میشکی خو ی، له م کاته دا دهنگیک له پشتیوه به نه زمیکی تایبه تی که به سه دای که سیک میهره بان ده چوو گوتی:

– کچه کهم سه رت سوور نه مینی، ده بی وابی!

به په له ئاوری دایه وه، ئه و که سه بوو و نه یه یشت پیاوه ئاودهره که قسه بکات، بئی ئه وه ی به باشی له که سه که بریوانی گوتی:

– بۆ نه ته یشت ئه و پیاوه قسه بکات؟

ئه م که سه پیاوکی سیما سپی و چاوه که سه که ی له پشت شووشه ی چاویله که یه وه دیاربوو، کراسیکی سپی درێژ بئی ئه وه ی یه خه ی ره شی پتوه بیت، وهکو کراسی سپی دکتۆریکی له به ردابوو، پرچی سوور و مه یله و خه نه یی له ئاسایی درێژتر و ریشیکی شهش رۆژی خه نه یی هه بوو، به بزهی که سیک زۆر خه مباره وه، وهکو که سیک بیه وئی ته نها

بهرامبه ره که ی دلخوش بکات، خنده یه کی پر له پرسیاری بۆ کرد و گوتی:

– کچه کهم ده تو یست چ قسه یه کت بۆ بکات؟

سه ناریا هه ندیک راوه ستاو زۆر به تیرامانه وه ورد ته ماشای کرد، ههستی ده کرد ئهم پیاوه ده ناسی، گوتی:

– ده مویست ناوی ئهم شوینه بزانه، به لام تۆ کی؟

پیاوه که گوتی:

– ئیره ویتسگهی گواستنه وه یه، منیش...

سه ناریا چاوه روانی وه لامي ده کرد و پیاوه که قسه که ی ته واه نه کرد دهنگی جه پرسیک که سی جار لایدا چی به گوپی سه ناریا دا، پیاوه که راسته خو قسه که ی گوپی و گوتی:

– سه ناریا ئیستا کاتی ئه وه نییه، لیگه پیتی بابگه پینه وه ناو بازار په که.

پیاوه که دهستی درێژ کرد و...

سه ناریا خویشی نهیده زانی بۆچ به گوپی دهکات، دهستی دایه دهستی پیاوه که و کهوته ته نیشتی، وستیان برۆن، سه دای گریان مندا له ساوا به جیماوه که ی سه رکورسییه ته خته که رایانی گرت، سه ناریا دهستی پیاوه که ی بهردا و به په له چوو مندا له که ی هینا، ئیدی تا گه یشتنه وه ناو بازار ویتسگه که کهسیان هیچیان نه گوت و مندا له کهش وه کو ئه وه ی له باوهشی دایکیا بیت بیدهنگ بوو.

هه رکه گه یشتنه ئه وێ، پیاوه که دهستی برد و ئهمجاره توندتر دهستی سه ناریا ی گرت و گوتی:

– کچه کهم لیره بهدوا پتویسته به ته وای به قسه م بکهیت و..

له م قسانه دا بوو، له ویه ری شوسته که وه پیاوکی پرچ درێژی که ته و درێژ و خاوهن دوو چاوی سووری پر له خوین، به پالتویه کی ره شه وه که تا کو خوار چۆکی هاتبوو ته ماشای ده کردن، سه ناریا بۆ یه که مجار ههستی به ترسیکی گه وه کرد و ناو دهستی راستی پر له ئاره قه بوو، دهسته که ی دیکه ی که مندا له ساوا که ی پی هه لگرتبوو ته واه سربوو، پیاوه میهره بانه که گوتی:

– کچه کهم تا من له گه لته دایم مه ترسه، ئه و کۆلانه ی ته نیشته دوکانی ئاو فره شه که ده بین؟

سەنارى گوتى:

– بەلى.

پياۋە مېھرىبانەكە گوتى:

– بى راولەستان و بى ئاۋرپانەۋە لەگەل ھەنگاۋەكانى مندا دەچىنە ئەو كۆلەنەۋە، باشە؟

سەنارى سەرى رەزنامەندى بۆ جۇلان.

پياۋە مېھرىبانەكە گوتى:

– زۆر باشە، ئىستادەى با بىرۆين.

لەۋلاشەۋە پياۋە چاۋ خۇئاۋىكە بە شىۋەيەك چاۋدىرى دەكرىن، ۋەكو ئەۋەى ئامادەى
ھېرش كرىن بىت، پياۋە مېھرىبانەكەش كە بەدەستى چەپى دەستى سەنارىيى پىر لە
ئارەقەى بە توندى گرتىۋو، دەستى راستى رۋو لەۋ پياۋەى چاۋدىرى دەكرىن بەرن
راگرتىۋو، دونيا ھىشتا رۋوناك بوو، ھەرچەندە ھىچ خۇرئاۋابوونىك ديار نەبوو، بەلام
ئاسمان ھىۋاش ھىۋاش تارىك دەبوو، دوۋكانەكانىش وردە وردە دەرگاي دوۋكانەكانيان
كلۆم ئەدا و خۇيان كۆدەكرەۋە.

پياۋە مېھرىبانەكە چى پى گوتىۋو سەنارىياش ۋاي كرىد، ھەردوۋكىيان پىكەۋە لەناۋ
تارىكى كۆلەنەكە ون بوون.

ھەر بەلاى چەپدا سورانەۋە و چوونە مالىكەۋە، پەنجەرەكەى رۋوۋە دەيان ھۆلى گەرە و
بى دەرگا بوو، ھۆلەكان پىر بوون لە مەرۋف، سەنارىيا مندا ئە ساۋاكەى لەسەر مۆبىلىكى ناۋ
مالەكە دانا، ئەو مالە بە كۆشكى پاسەۋاننىك دەچو، بەلام ھەموو دەرگاۋ پەنجەرەكانى زۆر
پتەۋ بوون و بەچەندىن قوفلى پۇلا كلۆم دەدران، سەنارىيا لە پەنجەرەكەۋە دەپروانىيە ئەو
خەلكە زۆرەى ناۋ ھۆلەكان، ھىچ كەسنىك لەۋانە جانتاي سەفەريان پى نەبوو، ھەريەكەى بە
جلوبەرگىكەۋە ھاتىۋون، ھى ۋايان تىدا بوو بە چاكەت و پانتۆلەۋە ھاتىۋو، تىياندا ھەبوو
بە كراس و بىجامەۋە ھاتىۋو، ئافرەتتىكى موسافىرىش كە سەرنجى سەنارىياى بۆ لاى خۇى
پاكىشا ھەر بەژىركراسە پەمبەيەكەيەۋە ھاتىۋو، ۋەكو ئەۋەى فرىياى خۇ ئامادەكرىن بۆ ئەم
سەفەرە نەبوۋىتەن و كوتوپىر بانكى سەفەر بە گويچەكەياندا چىا بىت و راستەخۇ
بەرىكەۋەتەن.

سەنارىيا گوتى:

– ئەوانە كىن؟

پیش ئەوهی پیاوه میهره‌بانه‌که وه‌لامی بداته‌وه، له‌دهرگا درا..
پیاوه‌که چوو و ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، ئافره‌تیک به‌جلیکی ساده‌ سپیی‌ه‌وه و کاسکیتیک
له‌سه‌ر بوو هیما‌ی (کۆ)یه‌کی سوور و پان به‌ ناوچه‌وانه‌که‌یه‌وه بوو هاته‌ ژووره‌وه، پیاوه‌که
گو‌تی:

– خانم ئەوه مندا‌له‌که‌یه!

ئەویش چوو مندا‌له‌که‌ی هه‌لگرت و له‌ده‌رگا‌که‌ چوو ده‌ره‌وه.
سه‌ناریا خۆیشی نه‌یزانی بۆچی هینده‌ به‌لایه‌وه ئاسایی بوو که ئەو ئافره‌ته‌ ج‌ل‌ک‌ سپیی‌ه
مندا‌له‌ ساواکه‌ ببات.

پیاوه‌که بێ ئەوه‌ی ئەو هه‌لسوکه‌وته‌ی به‌لاوه‌ گرنگ بیت، راسته‌خۆ وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی
پیشتری سه‌ناریای دایه‌وه و گو‌تی:

– ئەوانه له‌ چاوه‌روانی سه‌فه‌ری سه‌به‌ی له‌وێ ماونه‌ته‌وه، ئەوێ شوینی پیشوازییه‌ بۆ ئەو
موسافیرانه‌ی که شه‌وان ده‌گه‌نه‌ جی، چونکه ئیتر له‌ تاریکیدا ناو بازاره‌که‌ به‌ که‌لکی
سوورانه‌وه و چاوه‌روانی نایات!

سه‌ناریا گو‌تی:

– مه‌گه‌ر بۆ؟

پیاوه میهره‌بانه‌که گو‌تی:

– ئەو پیاوه‌ی به‌چاوی خۆیناوییه‌وه ته‌ماشای ده‌کردین، له‌یادت ماوه؟

سه‌ناریا گو‌تی:

– به‌لێ له‌ یادمه و زۆرش ترسام.

پیاوه میهره‌بانه‌که گو‌تی:

– ده‌ی ئیتر ئەوانه کۆشش ده‌که‌ن بۆ ئەوه‌ی هیچ که‌سێک لێره‌ نه‌گه‌پێته‌وه، به‌لکو هه‌ر
هه‌موویان به‌شه‌مه‌نده‌فه‌ری شه‌وان بنێرن، واته‌ به‌ بێ کارت.

سه‌ناریا له‌ دلێ خۆیه‌وه ته‌مه‌ننای ده‌کرد له‌ده‌روه‌ بووایه، به‌لکو ئەوان سه‌فه‌ره‌که‌یان بۆ
ریک‌ بخستایه.

پیاوه میهره‌بانه‌که گوتی:

– ئه‌وانه هه‌جگار بی به‌زه‌یین، چونکه ئه‌و موسافیرانه‌ی به‌شه‌مه‌نده‌فه‌ری شه‌وان به‌بی کارت ده‌یاننن، له‌وێ بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ ون ده‌بن.

له‌م کاته‌دا سه‌دای هاوارپکی خنکاو که له‌ناو بازارپه‌که‌وه ده‌هات و هاواری فریاکه‌وتنی ده‌کرد بۆ که‌سیک فریای بکه‌وێت! به‌لام ورده ورده سه‌دای هاواره‌که‌ی له‌ناو تاریکیدا خنکا.

سه‌ناریا له‌ ته‌مه‌نناکه‌ی خۆی پاشگه‌ز بووه‌وه. سوپاسی خوای کرد ئیستا له‌گه‌ڵ ئه‌م پیاوه میهره‌بانه‌دايه.

له‌ ده‌رگا درا...

پیاوه میهره‌بانه‌که ده‌رگای کرده‌وه، پیاویک بوو هه‌مان جلوه‌رگی ئه‌م پیاوه میهره‌بانه‌ی له‌به‌ر کردبوو، به‌لام سیمای جیاوازی بوو، کۆمه‌ڵی له‌و کارته‌ خاکیانه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو گوتی:

– ئه‌وه کارته‌کانه، ئاماده‌یه!

پیاوه میهره‌بانه‌که‌ش تیکرای کارته‌کانی لی وهرگرت و که‌وته واژووکردنیان و پاشان پێی گوت:

– له‌گه‌ڵ یه‌که‌م تیشکی رووناکیدا بیه‌یه‌ینه ده‌رگاوانی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که. ئه‌ویش گوتی:

– به‌سه‌ر چاو.

کارته‌کانی وهرگرت و چووه ده‌ره‌وه.

سه‌ناریا که هه‌روا ته‌ماشای ده‌کرد، پیاوه میهره‌بانه‌که گوتی:

– ئه‌وه کارتی ئه‌و موسافیرانه‌ی ناو هۆله‌کان.

سه‌ناریا له‌و کاته‌وه‌ی هاووته‌ وێستگه‌که هه‌ر به‌زۆر چاوه‌کانی هه‌ڵدین، وه‌کو که‌سیک؛ خه‌ونووتکه‌ی گرتبێت، گوتی:

– ده‌کرێ بزانه‌ جه‌نابتان چ کارن لێره؟

پیاوه میهره‌بانه‌که گوتی:

– من به‌خۆشم نازانه‌ چ کاره‌م و بۆ ئه‌م کارانه به‌من سپێرداوه، نازانه‌م بۆ ده‌بی

پاریزگاری له کهسانی وهکو ئیوه بکهه که کارتیاں بۆ نانێردری...

سهناریا گوتی:

- کى دهیاننێری؟

پیاوه میهرهبانکه گوتی:

- نازانم کى دهیاننێری، هه موو جارێ پاش پووناکی ئهم پیاوهی ئیستا هات، دیت و کارتهکانم بۆ واژووکردن بۆ دینێ! جارێک پرسیارم لى کرد که ئهم کارتانه له کویوه دین، ئهوش گوتی: "نازانم من له ژووهرکهی تهنیشتی تۆدام و کهسیک که شیوهی له خۆم دهچێ ئهم کارتانه دینێ و دهلی: بیهه بۆ جهنابیان"، واته بیهینێ بۆ من. بهههر حال ئیدی من تیگهیشتم گهیااندنی ئهم کارتانه به زنجیرهیهکی دوورودریژدا تیدهپهڕی و ئهوجا دهگاته من، هه ندی جار بیرم دهکردهوه که رهنگه ئهو کارته بۆ موسافیریک لهیه کهم دهست تهرخان کرابیت پێش ئهوهی موسافیرهکهش بگاته و یستگه که یان بگاته هۆلی چاوهروانی.

خه لکی ناو هۆلهکان له ژیر تیشکی ئهو بلاجکتۆزانهی بهسهریانهوه بوو به تهواوی به دیاردهکهوتن، سه دای نهیهکی هتواش و ئارام بۆ خه لکی ناو هۆلهکان لى ئه درا، تهواوی خه لکه که به مندال و گه وه رهش و سپیه وه له گو یبیهستی ئهو نهیه تیر نه ده بوون، به شیوهیه که ههستیایان به خۆیان نه ده کرد وهکو که سیکی سه رخۆش چۆن ههست به خۆی ناکات چی له بهردایه و به رهو کوێ ده پوات، ته نه ا ههستی له زه تهکی خۆش داگیرى کردوه و هیچی دی.

سهناریا که ههستی به گێژیوون ده کرد و جار جاره ییش به توندی هه ناسه ی ئه دا، گوتی:

- تۆ له کهینیه لیره؟

پیاوه میهرهبانکه گوتی:

- زۆر له میژدا که بۆ یه کهم جار هاتمه ئیره پیاویک له سیمای خۆم چۆن تۆم هینایه ئیره، هه ره بهو شیوهیهش ئهو پیاوه منی هینایه ئیره، وهختیک که کارتهکانیان بۆ هینا تا واژووی بکات، له دوا کارته دا زۆر پاما و ته ماشای کردم، ئهو کارته ی به رزکرده وه و گوتی: - هاوړیم کارتێ خویشم هاتوو، ئیدی له پاش ئهم تاریکییه وه تۆ لیره ده بی و ئهم کاره ی من ده گریته ئه ستۆ.

گوتم:

- به لām من لهم کاره‌ی تۆ نازانم و تیناگه‌م لیږه چ رووده‌دا .

گوته‌ی:

- هاوړی گیان پروا بکه منیش تیناگه‌م، منیش پیښی خۆم که‌سیک لیږه بوو، کاتیک کارته‌که‌ی بۆ هات هه‌مان شتی به من گوت و خوښم نازانم له‌گه‌ل یه‌که‌م تیشکی رووناکی هه‌موو ئه‌و کاره‌ی که پیم سپیږدراوه به‌جیم ده‌یښا و بی ئه‌وه‌ی بزانه‌م چۆن فیږبووم.

سه‌ناریا گوته‌ی:

- به‌و پییه بیت ده‌بیت من چیگری تۆ بم.

پیاوه میهره‌بانه‌که گوته‌ی:

- مه‌رج نییه، چونکه خه‌لکانیکی دیکه‌شم به‌ری کردووه‌!

ئه‌مجا پیاوه میهره‌بانه‌که به به‌زه‌ییوه ده‌پروانییه سه‌ناریا و گوته‌ی:

- به‌لām له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو پروداوانه‌یش من هه‌ست ئه‌که‌م کاریکی زۆر مرو‌فانه ده‌که‌م.

سه‌ناریا و ئه‌و پیاوه میهره‌بانه‌ تا یه‌که‌م تیشکی پرووناکی هه‌ر باس و خواسی ئه‌و ویستگه ونبوه‌یان ده‌کرد.

دونیا به ته‌واوی پرووناکییه‌کی دل‌رفین داگیری کرد، پیکه‌وه ده‌رچوونه‌وه ناو بازاری ویستگه‌که.

سه‌ناریا به چوارده‌وری خۆی ده‌روانی و سه‌یری ده‌هات، ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ که ناژمیردین له ویستگه‌ی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که به‌رهنگی سپییه‌وه و به‌بیده‌نگی له‌چاوه‌روانیدان. به‌چاو به‌دوای ئه‌و ئافه‌رته‌دا ده‌گه‌را که به‌ژیر کراسه‌ په‌مبه‌ییوه هاتبوو بۆ ئه‌و سه‌فه‌ره، بی‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه داخو ئه‌و شه‌مه‌نه‌فه‌ره چۆن جیگای ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی تیدا ده‌بیته‌وه، هینده‌ی به‌ملاو ئه‌ولای خۆی ده‌روانی تا سه‌ری گیتژی خوارد و لیوه‌کانی سوور هه‌لگه‌ران و گه‌رووی هیشک بوو، پيش چاوی تا ده‌هات تاریک ده‌بوو، به‌ توندی ده‌ستی پیاوه میهره‌بانه‌که‌ی گرت و به‌هه‌ناسپرکی و به‌دنگی به‌رز گوته‌ی:

- هاوړی.. هاوړی.. تینوومه

سه‌ناریا له‌گه‌ل دوا وشه‌یدا که‌وته سه‌ر ده‌ستی پیاوه میهره‌بانه‌که‌وه، ئه‌ویش هه‌لیگرت و به‌په‌له‌ بردییه لای دووکانی ئاو فروشه‌که، ئاویکی لی وهرگرت و نایه سه‌ر لیوه‌کانی سه‌ناریا ...

سه‌ناريا له‌گه‌ل هاتنه خواره‌وه‌ی يه‌که‌م د‌ل‌ۆ‌په ئاو ب‌ۆ‌گه‌رووی، به توندی پ‌شايه‌وه و پ‌ووخساری له ن‌ی‌و ک‌ی‌م‌ی خا‌که قوراييه‌که‌دا ده‌ه‌ی‌نا و به‌رهو ئاس‌ۆ به توندی که‌وته‌وه هه‌لاتن.

له‌گه‌ل هه‌لاتن‌یدا هه‌ست‌یک‌ی پ‌ووک‌ه‌شی خ‌ۆ‌شی دايپ‌ۆ‌شی و پ‌ووخساری جياواز و ل‌یک‌چ‌وو و ت‌یک‌ه‌ل به‌یه‌ک به پ‌یش چاويدا راده‌بوورد، هه‌ر به‌و ش‌ی‌وه‌یه‌ی که رايده‌کرد ئه‌وانه‌ی له پ‌یش‌ی ئه‌وه‌وه بوون هه‌ند‌یک‌يان له ر‌ی‌گادا خه‌لتانی خ‌و‌ین و پارچه پارچه له‌سه‌ر زه‌وی که‌وت‌بوون.

تا ده‌هات سه‌ناريا بينایی باشت‌ر ده‌بوو، هه‌ر له‌گه‌ل هه‌لاتن‌یدا له ناکاو گو‌ی‌یه کاسب‌ووه‌کانی به هاواری که‌س‌یک زرن‌گایه‌وه که به‌هاواره‌وه داوای یارمه‌تی ده‌کرد، له‌گه‌ل دوورکه‌وته‌وه‌ی سه‌ناريا سه‌دای هاواری ئه‌و که‌سه‌ش وه‌کو خنکاوی‌ک غه‌رق‌ی تاریکی ئه‌به‌دی ده‌بوو.

له‌وبه‌ری ر‌ووباره بچ‌ووکه‌که‌دا که به پ‌ت‌یان ده‌توانی بی‌یری ک‌ۆمه‌له خ‌ی‌وه‌ت‌یک‌ی سپی پ‌یش چاو که‌وت.

هه‌روه‌ک چ‌ۆن که‌س‌یک له‌ده‌ووره‌وه بی‌یه‌و‌ی په‌له له‌که‌س‌یک بکات و به به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌ستی ئاماژ‌ی پ‌ی ده‌کات په‌له بکات، هه‌ستی د‌کرد خه‌لکان‌یک له‌وبه‌ری ر‌ووباره‌که‌وه ده‌ستیان ب‌ۆ هه‌لد‌ه‌یری.

هه‌ر له‌مبه‌روه‌وه و نزیک‌ی که‌ناری ر‌ووباره‌که دایکی به ژ‌یرک‌راس‌یک‌ی په‌مبه‌یی و خه‌لتانی خ‌و‌ینه‌وه که‌وت‌بوو، که دایکی به‌و ش‌ی‌وه‌یه بین‌ی راسته‌خ‌ۆ له‌خ‌ۆچ‌وو و به‌رب‌ووه‌وه.

پاش ماوه‌یه‌ک له‌ناو یه‌ک له‌و خ‌ی‌وه‌تانه که پ‌ر بوون له قه‌ر‌ۆ‌ی‌له‌ی نه‌خ‌ۆش چاوی کرده‌وه، پ‌یاو‌یک‌ی س‌ی‌ما سپی و چاوه که‌سه‌که‌ی له پشت شووشه‌ی چاویلکه‌که‌یه‌وه دیار‌بوو، ک‌راس‌یک‌ی سپی در‌ی‌ژی له‌به‌رکرد‌بوو، چه‌ند د‌ل‌ۆ‌په خ‌و‌ین‌یک به‌سه‌ر گو‌ی‌چه‌که‌ی راست‌ی‌وه چ‌ۆرا بووه سه‌رشانی، به ته‌نکه‌ریشه خه‌نه‌یه‌که‌یه‌وه ده‌ی‌روانی‌یه سه‌ناريا، به زمانی ئ‌ینگلیزی له‌سه‌ر س‌ینگ‌ی هه‌ند‌ی شت نووس‌رابوو که سه‌ناريا نه‌یده‌زانی بی‌خ‌و‌ین‌یت‌ه‌وه، به‌لام ه‌ی‌مای (ک‌ۆ)یه‌کی گه‌وره‌ی سوور که نیشانه‌ی پ‌یک‌خ‌راوی خا‌ج‌ی سووری ن‌ی‌وده‌له‌تی بوو سه‌ناریای ئ‌ارام کرده‌وه، ئ‌یدی سه‌ناريا زانی که ئه‌م پ‌یاوه د‌کت‌ۆره.

د‌کت‌ۆره‌که له‌سه‌ر کاغه‌ز‌یک‌ی خا‌کی هه‌ند‌ی شتی نووسی و دایه ده‌ستی ئه‌و کارمه‌نده‌ی د‌یکه‌ی که له‌ته‌نیش‌تی‌یه‌وه راوه‌ستا بوو، ئه‌ویش به په‌له چ‌وو هه‌ند‌ی ده‌رمان‌ی ه‌ی‌نا،

دکتوره که هر له کانیه وهی وا له دهستی راستی سه ناریاوه بوو دهرمانی پی ئه دا، که دهستی دکتوره که بهر دهستی سه ناریا کهوت، ههستی کرد گهرمایی ئه م دهستانه ی به لاه نامۆ نییه . دکتوره کهش خهنده یه کی بۆ کرد .

سه ناریا به هۆی ئه وهی قۆلی چه پی به گه چ پیچرا بوو ههستی به سربوونی دهکرد، ته ماشای لای راستی خۆی کرد، ئافره تیک له قه ره و ئله که یه وه خوین دهچۆرا، پروو خساری ئافره ته که سپیه کی مه یله و زهره هه لگه را بوو، ملپه چپکی رهنگا ورهنگ ته وای گهردنی داپۆشیبوو، مندا له ساوا که ی هیشتا مه کی دایکی بهر نه دابوو.

ئافره تیک به جلیکی ساده سپیه وه و کاسکیتیک له سه ره بوو هیمای خاچی سووری پیوه بوو هاتو مندا له که ی له دایکی کرده وه و بردی.

پاش ۱۵ سال، سه ناریا له پیکه راوی خاچی سووری نیوده وه له تی وه کو سسته ریکی کارامه ئهرکی ئه و خپه تانه یان دایه دهستی، زۆر دلخۆش بوو، به و هیوا یه ی ئه و دکتوره ی که نه یزانی ناوی چیه ببنیته وه، به لام کاتیک هاته ئه و ی ئه و له و ی نه مابوو، چاوی گیرا یه که له کارمهنده کۆنه کان که پشتی له سه ناریا بوو بانگ کرد و پرسیری ئه و دکتوره ی لی کرد، کارمهنده که ئاوری دایه وه و برۆ پانه سپیه کانی به ره و سه ره وه بهر ز کرده وه و گوتی:

- ئا... دکتور ستیفان ده لئی؟

سه ناریا که ئه و برۆ سپیه یانه ی بینی شتیک به خه یالدا هاته وه، به لام به سه ره خۆی نه هینا!

ئه مجا کارمهنده که چاوه کانی داخست و گوتی:

- زۆر به داخه وه، ئه و چووه ئه و بهری پروبار که بۆ ئه وهی کچیک شانه سالی رزگار بکات پارچه هاوهنیک زۆر بچووک بهر سه ری کهوت، پاش ماوه یه که لئی کرده سه ره تان و کۆچی دوا یی کرد.

سه ناریا چاوه کانی پر له فرمیسک بوون و ئه و دلۆپه خوینانه ی که به سه ره شانی دکتور ستیفانه وه بوو ته وای پرووناکی پیش چاوی داگیر کرد.